

De Moderne Mystiek en Wetenschapsreview

Artikel van Willi Sucher, september 1937

ASTROLOGIE III BETEKENIS VAN DE PRENATALE GEBEURTENISSEN ONDER DE STERREN

In het vorige artikel ontdekten we, met behulp van de Hermetische Regel, hoe het mogelijk is om een embryonale kaart met prenatale sterrenbeelden te vinden, een levend systeem van sterrenbeelden in relatie tot elkaar. Het zal nu onze taak zijn om deze kosmische feiten in verband te brengen met het aardse leven van een mens.

We zullen beginnen met het voorbeeld van Richard Wagner. Tussen 15 augustus 1812 (sterrenbeeld van het prenatale tijdperk) en 22 mei 1813 (de geboortedatum van Wagner) was de maan tien keer volledig in de dierenriem rondgegaan en verder gegaan door de kleine ruimte tussen Boogschutter en Waterman. We hielden ook rekening met de banen van de planeten en van de zon. Hierin vonden we de noodzakelijke sleutel, die ons in staat stelde om deze relaties op een echte manier aan te gaan.

De ervaring zelf heeft aangetoond dat de maancyclusen in deze prenatale tijd als het ware gereflecteerde beelden zijn die het latere ritme van ons aardse leven voorspellen. Nemen we opnieuw het voorbeeld van Richard Wagner. In de prenatale constellatie van 15 augustus 1812 nam de maan zijn aanvang vanaf het teken van ♏ , waarachter de echte constellatie van Schorpioen stond. Na de maan in zijn verdere verloop door 27,3 dagen, komen wij opnieuw in de maan aan ♏ . Deze eerste van de prenatale maancyclusen is gerelateerd aan de periode in Wagners aardse leven tot zijn zevende jaar. De volgende maancyclus, na 27,3 dagen, leidt weer naar het beginpunt in ♏ en is een afspiegeling van de levensperiode van zeven tot veertien jaar. Elk van de volgende maancyclusen vertegenwoordigt op deze manier een volgende periode van zeven jaar. In de ongeveer tien prenatale maancyclusen zijn er ongeveer zeventig jaar die voorafgaan door een gecompriëerde tijd van tien keer zeven jaar. Zeventig jaar vertegenwoordigen een bepaald ideaal gemiddelde voor de lengte van het menselijk leven.

Deze relatie van de prenatale maancyclusen met de septanale perioden (7 jaars) van het daaropvolgende aardse leven is een geheel nieuw begrip in de astrologie. We proberen echter niet andere relaties te verdringen die in de klassieke astrologie aan de orde zijn. De zogenaamde astrologische richtingen vertegenwoordigen bijvoorbeeld een andere manier om de gebeurtenissen in de sterrenhemel te relateren aan het verloop van het leven in de tijd. Uit latere beschrijvingen zal blijken dat dit standpunt ook gerechtvaardigd is, omdat het mogelijk zal zijn om de diepere spirituele achtergrond ervan te herkennen.

Deze correspondentie van de prenatale periode met de daaropvolgende tijdrhythmes geeft een expressief beeld van het menselijk levenstoneel. In het geval van Richard Wagner komt de maan aan het begin van elke nieuwe cyclus weer in het sterrenbeeld Schorpioen terecht. Hieruit kunnen we afleiden dat deze persoonlijkheid, aan het begin van elke nieuwe zevenjarige levensperiode, bijvoorbeeld van eenentwintig, achtentwintig en vijfendertig jaar, een moeilijke tijd in zijn leven zal moeten doormaken; Schorpioen is inderdaad moeilijk. We zullen dit tot op zekere hoogte bevestigd zien wanneer we zijn biografie in ogenschouw nemen.

Toch zou het maanritme op zichzelf ons slechts aanwijzingen geven voor iets dat zich monotoon zou moeten herhalen, zo'n tien keer saai en onveranderlijk. Het is dankzij de andere planeten dat het niet zo is. Ook deze planeten hebben in de prenatale tijd voor de geboorte hun dramatische ontmoetingen en relaties met elkaar gehad; daardoor krijgen de regelmatig herhaalde ritmes van de maancyclusen een meer individueel karakter.

Neem bijvoorbeeld het begin van de zesde maancyclus in de prenatale constellaties van Richard Wagner, 30 december 1812. Tot dit moment is de maan - die op 15 augustus 1812 in ♏ - begint vijf keer volledig de Dierenriem gepasseerd en staat hij op het punt om de zesde cyclus te beginnen. Een paar dagen later, op 2

januari 1813, is het nieuwe maan, dat wil zeggen, de maan gaat voor de zon langs, die op dit moment in het teken staat van ♃. Tegelijkertijd staat de zon in conjunctie met Saturnus, zodat we het volgende plaatje in de kosmos hebben: maan, zon en Saturnus staan op dit moment achter elkaar, en ze staan allemaal in het teken van ♃, waarachter het echte sterrenbeeld Boogschutter staat.

Op dit moment vindt er dus iets van individuele en unieke betekenis plaats in de prenatale ontwikkeling, en zoals het aan het begin van de zesde maancyclus staat, zal het een weerspiegeling zijn van de gebeurtenissen in het leven van Richard Wagner tijdens de overgang van de vijfde naar de zesde periode van zeven jaar. We zullen dit bevestigd vinden, maar eerst zullen we nog een paar van de gebeurtenissen die zich in de prenatale periode in de sterrenwerelden hebben afgespeeld, op deze manier bekijken.

Aan het begin van de zevende maancyclus, op 27 januari 1813, was er een conjunctie van Saturnus en Mercurius. Dit zou verband houden met het tweeënveertigste of drieënveertigste levensjaar van Wagner. Een paar dagen later, op 3 februari 1813, ging Venus aan Saturnus voorbij. Rond deze tijd was de maan al voorbij het beginpunt in ♃, want het stond nu in ♃, na ongeveer twee-zevenden van een nieuwe maancyclus te hebben bereikt. De hier aangegeven tijd van leven is dus gegeven door $42 + 2$ jaar = 44 jaar. De dramatische betekenis van dit moment wordt aangegeven door de conjunctie van Venus en Saturnus. Tenslotte was er niet lang voor de geboorte op 20 april 1813 een conjunctie van Mars en Saturnus. De maan was al aan zijn tiende prenatale cyclus begonnen en stond voor Mars en Saturnus in ♃. We worden herinnerd aan het vroegere geval toen de maan, Mars en Saturnus samen waren, alleen is het nu de zon in plaats van Mars. Omdat het aan het begin van de tiende maancyclus staat, zullen we het relateren aan het vierenzestigste levensjaar van Wagner.

Veel andere relaties van de planeten tijdens de prenatale periode zouden op dezelfde manier kunnen worden waargenomen, want we hebben alleen de conjuncties van respectievelijk de zon, Mercurius, Venus en Mars met Saturnus in ogenschouw genomen. Als we alle andere aspecten in aanmerking nemen, zouden we een zeer ingewikkeld beeld moeten krijgen. We hebben vier essentiële momenten ontdekt:

| Constellation. | Lunar Cycle. | Corresponding Time in Life. |
|--|--------------|-----------------------------|
| ♃ in sign of ♃ (constellation of Sagittarius) | ♃ ☉ ♃ | 5 + 1/7 = 36th year — 1849 |
| | ♃ ♃ | 6 = 42nd year — 1855 |
| | ♃ ♀ | 6 + 2/7 = 44th year — 1857 |
| | ♃ ♂ ♃ | 9 + 1/7 = 64th year — 1877 |

Naast deze kosmische feiten moeten we nu de eigenlijke biografie van Richard Wagner plaatsen. In het jaar 1849 kwam Wagner in een zeer moeilijke situatie terecht. Hij had actief deelgenomen aan de revolutie die in Dresden uitbrak. De revolutionairen werden verslagen en Wagner moest vluchten naar Zwitserland, wat het begin was van een lange en zware periode voor hem in ballingschap. In hun meer uiterlijke aspect kwamen deze gebeurtenissen zeer dicht in de buurt van de teloorgang van zijn fysieke bestaan, maar ze waren niet minder belangrijk in hun spirituele aspect. Dit was ongeveer het midden van Wagners leven en het is alsof op dit moment twee verschillende wezens elkaar ontmoeten en met elkaar worstelen in zijn innerlijk leven. Wagner was een van die mannen die sterk genoeg en dapper genoeg waren om de hogere mythische realiteit van hun ware zelf in te prenten op de gewone lagere menselijke natuur.

Deze twee - de lagere mens en de hogere mens die tot de toekomst behoort - stonden in dit jaar in een eigenaardige relatie tot elkaar in Wagners leven. Zijn aandeel in het revolutionaire conflict is daar een symptoom van. Hij droeg de sterke wil in zich om nieuwe kunstvormen te baren, die de mens naar boven en naar een nieuw en tot nu toe onverdeeld bestaansniveau zouden moeten dragen. Maar in de vele jaren van strijd en bittere teleurstelling tot dan toe had hij alle hindernissen ervaren waaraan de lagere mens onderworpen is. In een radicale stuiptrekking van de bestaande maatschappelijke orde zag hij de voorbereiding van de wegen waarlangs de mensheid naar een hoger niveau moest stijgen, in harmonie met de artistieke idealen die hij in zichzelf voelde. De gang van zaken liet zien dat deze veronderstelling niet klopte en Richard Wagner moest eronder lijden. Het jaar 1849 vertegenwoordigt een diepe inkervingen in zijn leven. Voortaan zou hij onverbiddelijk

werken aan de verwezenlijking van zijn artistiek ideaal, waarbij hij de eenvoudige man, de burger, achter zich liet. Inderdaad, op dit moment dreef de burgermaatschappij waartoe hij behoorde hem tot verbanning en ballingschap. Hij werd vervolgd voor de rol die hij had gespeeld in de revolutie, en er zouden nog vele jaren verstrijken voordat hij weer voet aan wal kon zetten op zijn geboortegrond.

Deze gebeurtenissen worden, zoals ik al zei, weerspiegeld in de prenatale conjunctie van Saturnus en de zon in het sterrenbeeld Boogschutter. Hoe zullen we deze situatie in het lot van de mens in verband brengen met de kosmische gegevens? Oude astrologische regels zullen ons hier niet helpen, want we hebben hier te maken met een totaal nieuwe astrologische opvatting. We moeten op zoek gaan naar andere manieren en methoden.

In de eerste plaats zullen we vaststellen dat de conjunctie plaatsvond in het sterrenbeeld Boogschutter waarvoor het symbool \bow wordt gebruikt. Laten we nu proberen wat dieper in te gaan op de symbolische taal van de Dierenriemtekens. De pijl van de Boogschutter geeft zoiets aan als een beweging; een richting die naar een bepaald doel leidt. Om de taal duidelijker en levendiger voor ons te maken, kunnen we het symbool misschien veranderen in \curvearrowright , een steile en kronkelende weg naar boven.

Saturnus was gedurende Wagner's hele embryonale ontwikkeling in de sfeer van de Boogschutter. Nu heeft Saturnus het karakter van zwaarte; het is inderdaad gerelateerd aan het metaal lood. Het is vooral de vertegenwoordiger van het lot; van het lot zo onverbiddelijk als het verloop van de tijd zelf. Saturnus in Boogschutter zal daarom een pad van ontwikkeling naar een bepaald doel aangeven, maar toch steil en moeizaam en zelfs pijnlijk. Dan komt de zon voor Saturnus, die het centrum en de periferie in gelijke balans heeft zoals het zonnesymbool \odot laat zien. De zon komt hier tot in het sterrenbeeld Leeuw, verbonden zoals we ons kunnen voorstellen met een element van kracht en actie. De zon in combinatie met Mars in de Leeuw, waar het tijdens de embryonale tijd in het sterrenbeeld op 15 augustus 1812 stond, is een waarheidsgetrouw beeld van de opmerkelijke energie van de natuur van Wagner. Want de conjunctie van de zon en Mars betekent in dit opzicht een versterking van de actieve kracht, ondanks de fysiologische betekenis van deze conjunctie.

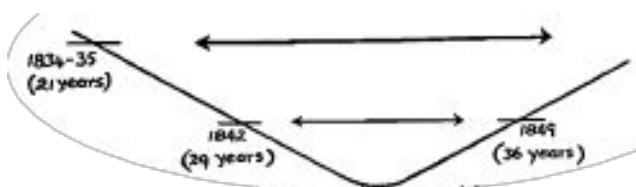
Wanneer de zon dus voor Saturnus in de Boogschutter passeert, wordt het mogelijk gemaakt dat deze grote daadkracht, die in Wagner's wezen gericht is op een artistiek ideaal voor de toekomst van de mensheid, wordt gezuiverd en getransmuteerd naar een hoger niveau. Dit is wat er gebeurde gedurende het jaar 1849.

Op dezelfde manier zouden we de passage van de andere planeten Mercurius, Venus en Mars voor Saturnus moeten begrijpen. Dit zijn allemaal beelden van opeenvolgende etappes in een moeizame en stijgende weg van het lot, waaruit echter het uitzonderlijke genie van Richard Wagner zijn ware scheppingskracht weet te halen.

De passage van Mercurius voor Saturnus staat ongeveer in verband met het jaar 1855 (zie de tabel). Wagner was in die tijd in Zürich. De tragedie van de drie vrouwen die een beslissende rol speelden in zijn leven kwam aan het licht. In de eerste plaats raakte hij steeds meer vervreemd van Minna Wagner, die tot dan toe op haar eigen wijze zijn trouwe metgezel was geweest, door alle moeilijkheden van zijn leven. De zeer uiteenlopende neigingen van hun twee levens trokken hen steeds meer uit elkaar. Bovendien kwam Mathilde Wesendonk rond deze tijd op een zeer indrukwekkende manier in het leven van Wagner terecht. *Tristan en Isolde* is tegelijk het beeld en de vrucht van de diepe emoties en vergaande innerlijke ervaringen die hij met haar onderging. In diezelfde jaren kwam Cosima Buelow met hem in contact. Het was Cosima Buelow die hem moest helpen zijn levenswerk tot een goed einde te brengen.

Als we op deze manier naar het leven van Wagner kijken, komen we tot een zeer opmerkelijk aspect, dat misschien wel in een schema is aan te geven. Het was in 1834-1835 dat Richard Wagner een ontmoeting had met Minna Planer, die zijn vrouw werd. Ongeveer $3 \times 7 = 21$ jaar is verstreken tot het jaar 1855, waarvan we nu spreken. Tussendoor waren er de gebeurtenissen van 1842 en 1849. In 1842 kwam Wagner na grote ontberingen terug van Parijs naar Dresden, en 1849 was de tijd van zijn dramatische vertrek uit Dresden - zijn vlucht naar



Zwitserland. Als we deze drie cycli van zeven jaar - zoals aangegeven in de tekening - met elkaar vergelijken, zien we dat er ongeveer in het midden van de vijfde zevenjaars periode (tussen 28 en 35 jaar) een keerpunt in het leven van Wagner was. Elke volgende gebeurtenis is als een soort reflectie van een overeenkomstige



gebeurtenis vóór dit keerpunt, maar dan op een hoger niveau. Zo verschijnt de terugkeer uit Parijs, waar hij niet (helemaal?) welkom was, opnieuw in een gewijzigde vorm in de vlucht van 1849. De eerste ervaring met Minna Planer, in 1834, wordt omgevormd tot het hoogtepunt van het jaar 1855. We kunnen ons een idee vormen van de overweldigende innerlijke veranderingen die in deze menselijke ziel moeten hebben plaatsgevonden rond de leeftijd van 42 jaar, (dat wil zeggen in 1855). Veranderingen die slechts met grote terughoudendheid kunnen worden besproken, maar die zeker van diepe betekenis waren voor zijn schepping. De mogelijkheid van deze diepe veranderingen was geworteld in al die gebeurtenissen die in het prenatale leven in de conjunctie van Mercurius en Saturnus werden ingeprent(?).

De passage van Venus voor Saturnus is op dezelfde manier gerelateerd aan het jaar 1857, toen de gebeurtenissen waar we naar verwezen in relatie tot Mercurius hun hoogtepunt bereikten, terwijl op hetzelfde moment een ander en geheel nieuw element binnenkwam. Op Goede Vrijdag 1857, na een lange periode van uiterlijke en innerlijke duisternis, had Richard Wagner een diepgaande ervaring van nieuw leven in de opkomende zon, de opening van de lentetijd. Hij herinnerde zich ineens hoe de gedachte aan Goede Vrijdag hem ooit overkwam bij het lezen van Wolfram von Eschenbachs *Parsifal*. Vanuit die indruk bedacht hij al snel zijn eigen drama van *Parsifal*, dat op een unieke manier voorbestemd was om zijn hele levenswerk te bekronen.



Deze gebeurtenis had zijn weerspiegeling gevonden in de prenatale constellaties van Venus. Op 15 augustus 1812 was Venus samen met Jupiter aan het begin van de constellatie van Kreeft geweest. De invloed van Venus  vóór Saturnus, werd vervolgens krachtig versterkt door de diepe en moeilijke ervaringen die in het jaar 1857 zouden komen, waardoor het Kreeftsymbool  werd getransformeerd tot een beeld van de kosmische Geest die binnenkomt uit een oeroud verleden, die het huidige tijdperk doorloopt en weer verder gaat naar de kosmische toekomst van de Aarde.

Het Kreeftsymbool kan ook worden gezien als een beeld van twee spiralen waarbij de ene in de andere overgaat - de ene met een betrokken beweging en de andere meer met een evoluerende beweging, wat de eeuwigdurende en levende passage van het verleden naar de toekomst betekend.

We hoeven alleen maar uit Wagners *Parsifal* de drie personages van Titurel, Amfortas en Parsifal zelf te selecteren en het beeld wordt levendig. Titurel vertegenwoordigt het kosmische verleden, Amfortas de huidige tijd van de menselijke evolutie te midden van crisis en lijden, en Parsifal de genezende geest van de toekomst van de aarde, ondersteund door de diepe kracht van de Heilige Graal.

Parsifal was Richard Wagner's ingeboren levensdoel, te bereiken via een lange en vermoeide pelgrimstocht. In 1882, toen het voltooide drama voor het eerst in première ging, verliet hij het jaar daarop, in 1883 de aarde. Deze laatste stap naar volmaaktheid werd weerspiegeld in de prenatale conjunctie van Saturnus en Mars, die op grond van de maancyclusse verband houdt met het jaar 1876-1877. In het jaar 1876 werd *De Ring* voor het eerst uitgevoerd in Bayreuth. In 1877 werd de tekst van het Parsifal-gedicht voltooid. De eerste volledige uitvoering van *De Ring des Nibelungen* kan worden beschouwd als het hoogtepunt van een lang tijdperk in de innerlijke evolutie van Richard Wagner. Opnieuw was het een tijdperk van ongeveer drie keer zeven jaar (1857-77), en pas toen deze periode was afgelopen, was hij in staat om de tekst van *Parsifal* af te maken en op muziek te zetten. Daarom moest Mars, die in het prenatale tijdperk op 15 augustus 1812 in conjunctie met de zon was en als het ware een hogere synthese van de creatieve energie vertegenwoordigde, het langst wachten op de vervulling. Toch zou dit eindelijk de kroon op het levenswerk van Richard Wagner zijn.

Zo hebben we in de prenatale constellatie van een mens, de relatie tot de maancycli gezien, zoiets als een vooraf gedefinieerd en profetisch plan van het aardse leven dat op het punt staat te beginnen. Het is inderdaad een zeer complex organisme dat gewoven is uit de spirituele essenties van de kosmos, op een volledig individuele manier gevormd voor elk afzonderlijk menselijk leven, en opgenomen in de aardse natuur van de mens. Evenmin werkt deze delicate en kosmische entiteit in de mens als een louter abstracte kracht of een decreet van het lot. Het is een levende werkelijkheid, die het fysieke lichaam zelf helpt te formeren en gestalte te geven. In zijn effecten kunnen we deze hemellichaam detecteren, zelfs in de opbouw van de organen van het lichaam, in ziekten en neigingen tot ziekte. Het is in zichzelf een lichaam dat zich op een hoger niveau aanpast

aan het fysieke lichaam. We kunnen het in verband brengen met wat in het occultisme bekend staat als het etherische lichaam.

Toch is dit lichaam, geweven als het is uit de krachten van de sterren, niet meer dan een vooraf gedefinieerd plan voor het komende aardse leven. Het is als de kaart van een land. We kunnen onze reis in een bepaalde richting in kaart brengen en ons tot op zekere hoogte door een dergelijke vastberadenheid ermee verbinden, maar voor onze innerlijke ervaring van het landschap zijn we nooit gebonden. Vanuit de indrukken die we onderweg met onze zintuigen krijgen, kunnen we in onszelf alles wat het innerlijke leven en de verbeelding van de ziel mogelijk maakt, opwekken. Hoe levendiger we zijn, hoe meer we zullen ontvangen. Zo kan er ook geen absolute bepaling zijn van het verloop van het menselijk leven door de wereld van de sterren.

©Astrosophy Research Center 2012 - ISBN 1-888686-13-8

Alle rechten voorbehouden. Deze artikelen zijn uitsluitend bestemd voor privé-gebruik, studie en onderzoek en mogen niet herdrukt voor enig ander doel zonder de schriftelijke toestemming van het Astrosophy Research Center.

Nederlandse vertaling door Libra in samenwerking met het Elisabeth Vreede instituut